

متن پرسش

بر اساس قاعده ی عقلی لزوم دفع ضرر احتمالی و انگیزه ی فطری حب نفس (دفع ضرر و جلب نفع) چگونه می توانم دغدغه ی نجات در عالم آخرت را تامین کنم؟ می خواهم از لحظه ای که مرگم فرا می رسد تا آخر مطمئن باشم تا اندازه ای که بر عهده ی من است _حداقل_ از هرگونه رنج، الم، ضرر و بدبختی ایمن باشم. تا چه اندازه و چه چیزهای را؟ (از واجبات و محرمات اعتقادی، اخلاقی و فقهی) (از رساله ی عملیه یا مثلاً کتاب گناهان کبیره). آیا مواردی که در کتاب های اخلاق (مانند کبر، حسد، بخل، حب دنیا) بیان شده است واجب اند و برای این منظور (کسب کف و حد نصاب نجات، رهایی و ایمنی) لازم است رعایت شوند؟ آیا باید حتما تمام واجبات و محرمات مبتلا به را به طور کامل رعایت کنم؟ آیا باید حتما قلب سلیم داشته باشم؟ یا تقوای کامل؟! دقیقا باید چه کار کنم تا به این خواسته ام برسم؟ در منطق قرآن به این مقام و حالت چه می گویند؟ تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: گفت: «ره چنان رو که رهروان رفتند» سیره ی ائمه «علیهم السلام» که نه در آن افراط است و نه تفریط را مطالعه فرمایید و در حدّ توان به وظایف شرعی عمل کنید و امیدوار به رحمت واسعه ی الهی باشید. موفق باشید